

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2014-2015-049
No.5

Landsverordening tot instelling van de
Integriteitskamer (Landsverordening
Integriteitskamer)

STATEN VAN SINT MAARTEN			
Ingek. 08 APR 2015			
Volgnr. 15/622/14-15			
Par.	49	AGK	

NOTA VAN VERBETERING
Ontvangen

Het ontwerp wordt als volgt gewijzigd:

Het Artikelgewijs deel van de memorie van toelichting komt als volgt te luiden:

Artikelgewijs deel

Artikel 1

Dit artikel bevat de voorgestelde definitiebepalingen. Het merendeel van deze bepalingen heeft slechts tot doel de leesbaarheid van het ontwerp te bevorderen. Zo zijn de onderdelen a en e tot en met i uitsluitend bedoeld om kruisverwijzingen in het ontwerp te vermijden.

De voorgestelde definitiebepaling voor het begrip "integriteitsschending" is reeds toegelicht in het algemeen deel van deze memorie van toelichting. Voor een toelichting op dit begrip wordt daarnaar verwezen.

Het begrip "bestuurder" is gedefinieerd ten behoeve van een verduidelijking van de reikwijdte van het begrip "integriteitsschending". Met dit begrip wordt zeker gesteld dat ook overheidsvennootschappen en overheidsstichtingen als bedoeld in de Landsverordening Corporate Governance onder de reikwijdte van de onderzoeksbevoegdheden van de Integriteitskamer vallen.

Artikel 2

Met dit artikel wordt voorgesteld de Integriteitskamer als zelfstandig bestuursorgaan in te richten. De keuze voor een zelfstandig bestuursorgaan is in het algemeen deel van deze memorie van toelichting uiteengezet. Van belang is om op te merken dat voorgesteld wordt de Integriteitskamer zo zelfstandig mogelijk te maken voor wat betreft diens organisatie, het beheer van diens middelen, diens boekhouding en het behartigen van diens belangen. Deze onafhankelijkheid en zelfstandigheid is nader uitgewerkt in Hoofdstuk 2 van het ontwerp, waarin de inrichting en samenstelling van de Integriteitskamer van de nodige waarborgen is voorzien. Hoofdstuk 3 van het ontwerp voorziet in de regeling van het beheer en de middelen van de Integriteitskamer.

Artikel 3

Dit artikel vormt de kern van de taken en bevoegdheden van de Integriteitskamer. De Integriteitskamer is op grond van dit artikel belast

met bindende advisering over onderzochte integriteitsschendingen, advisering of het doen van voorstellen over het integriteitsbeleid en het toezien op de uitvoering van voornoemde adviezen of voorstellen. De verschillende procedures voor de advisering en het doen van voorstellen zijn verder uitgewerkt in Hoofdstuk 4, paragrafen 1 en 2, van het ontwerp.

Het onderwerp van een vooronderzoek of onderzoek is slechts beperkt tot het vereiste van een vermeende integriteitsschending. Iedere beslissing of handeling van de overheid, waaronder ook begrepen iedere beslissing of handeling van een overheidsvennootschap of -stichting, kan derhalve voorwerp van onderzoek zijn, of het nu gaat om bijvoorbeeld een vermeende integriteitsschending inzake een vergunningverlening of een schending inzake een opdrachtverstrekking op grond van een aanbestedingsprocedure.

De regering verwacht dat van de adviestaak en -bevoegdheid over het integriteitsbeleid van de overheid voornamelijk in de opstartfase gebruik zal worden gemaakt. De Integriteitskamer is op dit punt bedoeld als een hulpmiddel voor het doorlichten van vigerende regelgeving om, waar nodig, aanpassingen te kunnen voorstellen ter bevordering van het integriteitsbeleid. Ook kan de Integriteitskamer in het kader van deze bevoegdheid de regering van advies dienen over interne procedures en werkwijzen en het implementeren van checks and balances binnen de overheidsorganisatie teneinde toekomstige risico's op integriteitsschendingen zoveel mogelijk tot een minimum te beperken.

Met artikel 3, vierde lid, wordt de Integriteitskamer ten slotte verplicht tot het doen van aangifte van vermoedelijke strafbare feiten, indien dergelijke feiten of gedragingen tijdens of na een (voor)onderzoek naar een vermeende integriteitsschending aan het licht komen.

Artikel 4

Artikel 4 stelt voor de Integriteitskamer een pallet aan bestuurlijke bevoegdheden toe te kennen, waarvan deze gedurende diens onderzoeken gebruik kan maken. Deze bevoegdheden zijn ontleend aan de artikelen 5:15 tot en met 5:18 van de Nederlandse Algemene wet bestuursrecht (Awb). Zo kan de Integriteitskamer onder meer inlichtingen vorderen, plaatsen binnentreden, inzage vorderen in gegevens, bescheiden en andere informatiedragers, zaken onderzoeken, aan opnemingsonderwerpen of daarvan monsters te nemen.

Op grond van het voorgestelde derde lid geldt ter zake een medewerkingsplicht voor eenieder van wie dit wordt gevraagd. Deze medewerkingsplicht is geënt op artikel 5:20 van de Awb, maar omvat naast de verplichting tot medewerking ook de verplichting tot het verstrekken van informatie en het vertellen van de waarheid. De Integriteitskamer is voor wat betreft dit laatste punt bevoegd om, wanneer deze zulks noodzakelijk acht, personen onder ede te horen.

De Integriteitskamer kan diens voornoemde bestuurlijke bevoegdheden slechts inzetten voor zover dit voor de uitvoering van een onderzoek redelijkerwijs noodzakelijk is. In dit verband wordt gewezen op de voorgestelde inbedding van rechtsbescherming in artikel 31, eerste lid, dat de beslissingen van de Integriteitskamer tot het inzetten van diens

bevoegdheden appellabel maakt. Eveneens wordt gewezen op de verschillende verschoningsrechten voor degenen van wie medewerking wordt gevorderd. In deze verschoningsrechten is voorzien in artikel 32, tweede lid, van het ontwerp.

Ten slotte wordt gewezen op artikel 4, vierde lid, van het ontwerp, waarmee is voorzien in de mogelijkheid voor de Integriteitskamer om diens bevoegdheden, genoemd in het eerste tot en met derde lid van dat artikel, te mandateren aan het personeel van het secretariaat. Dit is nodig, aangezien de daadwerkelijke onderzoeken naar verwachting veelal niet door de Integriteitskamer zelf, maar door daartoe opgeleide en aangestelde onderzoekers zal worden verricht. In de voorgestelde constellatie zijn deze onderzoekers ondergebracht bij het secretariaat, welke aan de Integriteitskamer is toebedeeld.

Artikel 5

Dit artikel bevat, zoals reeds in het algemeen deel is uiteengezet, de voorgestelde wijze van benoeming van de leden van de Integriteitskamer. Daarbij wordt verwezen naar artikel 34, eerste lid, waarin is voorzien in de uiteindelijk beoogde wijze van benoeming van de leden van de Integriteitskamer.

Voorts is gekozen voor een systeem van bindende schriftelijke aanbeveling voor de verschillende leden. Hiermee is beoogd een zo groot mogelijke afstand te creëren tussen de benoemende instantie en degene die beslist wie voor benoeming in aanmerking komt.

Artikel 6

Met dit artikel wordt de verplichting gecreëerd voor Sint Maarten en Nederland om te komen tot een onderlinge regeling waarin de vaste vergoeding voor de leden van de Integriteitskamer wordt vastgesteld. Een dergelijke onderlinge regeling is noodzakelijk gezien de wens tot gezamenlijke financiering gedurende de eerste jaren na oprichting van de Integriteitskamer.

Artikel 34, eerste lid, van het ontwerp voorziet in de vervanging van dit artikel door een delegatiegrondslag om bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te voorzien in de noodzakelijke voorschriften inzake rechtspositie van de leden van de Integriteitskamer, voor zover daarin in het onderhavige ontwerp niet is voorzien.

Artikelen 7 tot en met 14

Met de artikelen 7 tot en met 14 stelt de regering alle waarborgen voor die noodzakelijk worden acht om de expertise, zelfstandigheid, onpartijdigheid en onafhankelijkheid van de Integriteitskamer te waarborgen. Deze waarborgen houden onder meer enkele incompatibiliteiten in (artikel 9), enkele verboden in inzake bloedverwantschap of daarmee gelijk gestelde relaties (artikel 10), een verbod tot deelneming in een onderneming die zaken doen met de overheid en de benoeming van ongewenste nevenfuncties (artikel 11).

Verder is met artikel 8 voorzien dat de leden van de Integriteitskamer gezamenlijk beschikken over voldoende deskundigheid, expertise en

affiniteit met de lokale situatie van Sint Maarten. Dit laatste vereiste is onder meer bedoeld om goede beoordelingen van onderzoeken te kunnen maken die zich relateren aan de normen en waarden van Sint Maarten en anderzijds om te bevorderen dat burgers zich voldoende met de Integriteitskamer kunnen identificeren. Artikel 7 bevat ten slotte de verplichting tot het afleggen van de eed of belofte voor leden, plaatsvervangende leden en voor de secretaris.

De artikelen 12 tot en met 14 stellen de procedure voor inzake schorsing en ontslag van de leden van de Integriteitskamer. De systematiek hiertoe is ontleend aan de verscheidene landsverordeningen voor de Hoge Colleges van Staat en de Sociaal-Economische Raad. De schorsingsgronden zijn, voor zover nodig, aangevuld naar de specifieke situatie van de Integriteitskamer.

Voor wat betreft de procedure voor schorsing en ontslag wordt vervolgens opgemerkt dat, evenals bij de benoeming, is beoogd om deze handelingen zoveel mogelijk op afstand te plaatsen van de uiteindelijke besluitende instanties. Derhalve wordt ook op dit punt een bindende schriftelijke aanbeveling van de verscheidene aanbevelende instanties vereist.

Artikelen 15 en 16

Voorgesteld wordt om voor de uitvoering van diens taak aan de Integriteitskamer een secretariaat ter beschikking te stellen. De regering stelt voor om verder geen regels te stellen aan dit secretariaat, maar de inrichting en organisatie volledig over te laten aan de Integriteitskamer. Zo is het onder meer aan de Integriteitskamer om binnen diens geldelijke middelen te voorzien in de kwantiteit en kwaliteit van de formatie van het secretariaat. Om het personeel van het secretariaat van voldoende rechtsbescherming te voorzien, wordt artikel 16, tweede lid, voorgesteld. Hiermee wordt geregeld dat de regels ten aanzien van de rechtspositie voor ambtenaren van overeenkomstige toepassing is op de secretaris en medewerkers van het secretariaat. Hierbij wordt gedacht aan de verplichtingen op grond van de Landsverordening materieel ambtenarenrecht, maar ook aan regels ter zake van ziekteverzekering en pensioenaanspraken.

Artikel 17

Met dit artikel wordt voorgesteld om te expliciteren dat eenieder die werkzaam is bij de Integriteitskamer vrij is van voorwaarden om diens werkzaamheden in Sint Maarten uit te voeren. Ook de van rechtswege toelating is, al dan niet in uitzondering op de Landsverordening toelating en uitzetting, expliciet in deze wettelijke regeling voorgesteld.

Artikelen 18 tot en met 20

De regering acht het noodzakelijk om in het ontwerp te voorzien in voldoende toezicht op de Integriteitskamer, zowel op diens functioneren als op het financieel beheer en het beheer van de middelen die aan de Integriteitskamer ter beschikking worden gesteld.

Artikel 18 stelt voor om het toezicht, genoemd in artikel 98, derde lid, van de Staatsregeling als taak te beleggen bij de Raad voor de Rechtshandhaving. Om daaraan uitvoering te kunnen geven zijn aan deze

Raad enkele in dit artikel genoemde bevoegdheden toebedeeld. Of deze Raad diens toezichtstaak vervolgens voldoende uitoefent, wordt beoordeeld binnen het kader, zoals bepaald in de Rijkswet Raad voor de rechtshandhaving.

De artikelen 19 en 20 bevatten vervolgens een voorstel tot regeling van het beheer en de middelen van de Integriteitskamer. Daarbij geldt het uitgangspunt dat vanwege de overheid voldoende middelen aan de Integriteitskamer ter beschikking worden gesteld voor de uitvoering van diens werkzaamheden. Hieraan is gevolg gegeven door de Integriteitskamer zelf diens begroting te laten opstellen en deze, na goedkeuring door de Minister van Algemene Zaken, te doen toekomen aan de Staten. Deze begroting zal vervolgens worden opgenomen in de Landsbegroting.

Hier staat tegenover dat de Integriteitskamer voorziet in verantwoording over het gevoerde financieel beheer. Enerzijds door het maken van een jaarrekening, anderzijds door het opstellen van schriftelijk verslag over de werkzaamheden, het gevoerde beleid en de doelmatigheid en rechtmatigheid daarvan. Voor de jaarrekening geldt dat deze wordt getoetst door een onafhankelijk erkend accountantsbureau. Ook voor deze documenten wordt de goedkeuring van de Minister van Algemene Zaken vereist. Met deze goedkeuringsbevoegdheid voor de minister wordt voorzien in de noodzakelijke minimumbevoegdheden om de verantwoordelijkheid van deze voor het onderhavige zelfstandige bestuursorgaan te garanderen.

Artikel 19, tweede lid, vereist ten slotte de totstandkoming van een onderlinge regeling tussen Sint Maarten en Nederland, waarin wordt vastgesteld op welke wijze de verdeling van de kosten tussen beide landen de eerste jaren plaatsheeft. In artikel 34, eerste lid, is vervolgens geregeld dat, na inwerkingtreding van dat artikellid, alle kosten van de Integriteitskamer ten laste komen van de Landskas van Sint Maarten.

Artikel 21

Dit artikel regelt de bevoegdheid voor de Integriteitskamer om onderzoeken in te stellen naar vermeende integriteitsschendingen. Dergelijke onderzoeken kunnen worden ingesteld naar aanleiding van een melding of uit eigen beweging. In geval van een melding gelden de bijzondere bepalingen, bedoeld in artikel 25, tweede en derde lid.

Een onderzoek door de Integriteitskamer wordt in beginsel altijd voorafgegaan door een vooronderzoek waarin de opportuniteit van het onderzoek wordt vastgesteld. Dit is voorgesteld in het tweede lid.

Ter uitvoering van onderzoeken voorziet de Integriteitskamer in een algemeen onderzoeksprotocol, waarin de procedure en toetsingsgronden van de Integriteitskamer worden vastgelegd. In dat protocol wordt een onderscheid gemaakt tussen vooronderzoeken en onderzoeken en kan tevens worden bepaald in welke gevallen vooronderzoeken achterwege kunnen blijven. Dit onderzoeksprotocol wordt aan het publiek bekend gemaakt door plaatsing in de Landscourant.

Het vierde lid bevat voorstellen voor die punten, waaraan de Integriteitskamer aandacht moet besteden in dit onderzoeksprotocol.

Voor een aantal van deze aandachtspunten staat hieronder per punt kort toegelicht wat de regering daar ten minste onder verstaat:

- de aard: hierbij speelt het type integriteitsschending een rol. Zo kan het gaan om een financiële schending of een situatie waarbij er misbruik is gemaakt van de positie. Voorts is in dit kader onder meer van belang of het feit te kwalificeren is als een strafbaar feit.

- de ernst: hierbij wordt het feit normatief beoordeeld. Onder meer kan worden gekeken naar het feit zelf, de context waarbinnen het feit heeft plaatsgevonden en de (functie van de) persoon waar de melding betrekking op heeft. Voorts ligt het in de rede om hierbij te kijken naar de mogelijke gevolgen van het feit en de maatschappelijke en politieke gevoeligheid ervan.

- de valideerbaarheid: om een onderzoek te kunnen uitvoeren is het nodig om gedurende het vooronderzoek te bepalen of een feit controleerbaar en navolgbaar is. Dit is bijvoorbeeld afhankelijk van de gedetailleerdheid van de beschikbare informatie en de hoeveelheid aanknopingspunten. Ook de onderzoeksmogelijkheden voor het concrete geval zijn hierbij van belang. Deze kunnen immers per voorval verschillen.

- de subsidiariteit en proportionaliteit: de toetsing van deze criteria maakt ook deel uit van het vooronderzoek, alhoewel deze slechts in den brede in het vierde lid, onder c, wordt genoemd. Bij de subsidiariteitstoets wordt bekeken of niet een ander traject dan een onderzoek door de Integriteitkamer de geëigende route is. Bij bijvoorbeeld een arbeidsgeschil dient een andere procedure doorlopen te worden dan een procedure bij de Integriteitskamer. Bij de toetsing van de proportionaliteit wordt onder meer nagegaan of de middelen voor een onderzoek in een evenredige verhouding staan met de mogelijke uitkomsten van het onderzoek.

- de geloofwaardigheid of waarschijnlijkheid: dit criterium ziet onder meer op de inschatting of er een logisch verband bestaat tussen de feiten (uit de melding) en de feiten en omstandigheden zoals deze reeds uit andere bronnen bekend zijn.

- Indien ten slotte een melding ten grondslag ligt aan het vooronderzoek, wordt als aanvullend handvat voorgesteld om te kijken naar de persoon achter de melding. Daarbij is de mate waarin de melder feitelijk zicht kon hebben op de vermeende integriteitsschending van belang, evenals de vraag over hoeveel kennis de melder beschikt. Voorts kan mede bekeken worden hoe betrouwbaar de melder is.

De verdere onderzoekscriteria spreken voor zich en behoeven geen nadere toelichting.

Artikel 22

Dit artikel stelt de bindende adviseringsbevoegdheid van de Integriteitskamer voor. Naar aanleiding van ieder onderzoek brengt de Integriteitskamer een bindend advies uit. Dit geldt zowel voor ontkrachte vermeende integriteitsschendingen, als voor geconstateerde daadwerkelijke integriteitsschendingen, aangezien een van de belangrijkste doelen van de onderhavige landsverordening erop is gericht dat de hoogste mogelijke graad van transparantie wordt gecreëerd.

Een bindend advies houdt allereerst een uiteenzetting in van de resultaten van het onderzoek. Daarbij worden alle documenten gevoegd, waardoor de

uitkomst van het onderzoek wordt gestaafd. Vervolgens houdt het advies een zo specifiek mogelijke uiteenzetting in over de wijze waarop een geconstateerde integriteitsschending kan worden hersteld of kan worden gesanctioneerd. Zo kan een advies bijvoorbeeld inhouden welke sanctie passend wordt geacht tegen een ambtenaar door wie de desbetreffende integriteitsschending is begaan, dan wel welke sanctie passend wordt geacht tegen een bestuurder van een overheidsstichting of –vennootschap indien een integriteitsschending binnen een dergelijke organisatie is geconstateerd.

Op dit punt merkt de regering op dat de Integriteitskamer niet tot advisering overgaat, indien een onderzoek niet wordt afgerond. Zulks is het geval wanneer uit een vooronderzoek volgt dat het niet opportuun is een onderzoek in te stellen en in het geval aangifte wordt gedaan van een vermoedelijk strafbaar feit of gedraging op grond van het voorgestelde artikel 3, vierde lid.

Bindende adviezen van de Integriteitskamer worden altijd aan de ministerraad overgelegd. Indien een onderzoek zich heeft gericht tot een minister, respectievelijk de minister-president regelt het tweede lid, aan wie dergelijke adviezen ook worden geadresseerd. De toezending aan de Gouverneur in het geval van een integriteitsschending door de minister-president is met name bedoeld om een mogelijkheid tot opvolging van dergelijke adviezen te creëren. Zo kan de Gouverneur bijvoorbeeld de viceminister-president benaderen inzake de voortgang in de reactie op een advies.

Het derde lid voorziet in een protocolbevoegdheid voor de Integriteitskamer om de procedure ten aanzien van de vaststelling van bindende adviezen nader uit te werken.

Artikel 23

Dit artikel regelt de geheimhoudingsbevoegdheid voor de Integriteitskamer gedurende vooronderzoeken of onderzoeken en in diens bindende advisering. Deze geheimhoudingsplicht houdt in dat de Integriteitskamer geen informatie openbaart indien daartoe op grond van enig wettelijk voorschrift geheimhouding bestaat. Ook ten aanzien van staatsgeheimen, inbreuk op de persoonlijke levenssfeer en bedrijfs- en fabricagegegevens, geldt een geheimhoudingsplicht.

Artikel 24

Dit artikel stelt een verplichte reactie op een bindend advies door de ministerraad voor binnen vier weken na ontvangst van een dergelijk advies. Daarbij heeft de ministerraad slechts de bevoegdheid om schriftelijk gemotiveerd van een bindend advies af te wijken.

De voorgestelde vier weken betreft een zogenaamde fatale termijn. Indien niet binnen deze termijn in een schriftelijke reactie van de ministerraad is voorzien, dan stelt het derde lid voor dat het advies op dat moment geacht wordt volledig te zijn uitgenomen. Op dat moment wordt er terstond uitvoering aan gegeven, waarmee de verplichting wordt gecreëerd voor bevoegde instanties om over te gaan tot besluitvorming, waarbij niet langer van een advies kan worden afgeweken.

De Integriteitskamer heeft hierin een zeer belangrijke rol, namelijk om het bindend advies op een dergelijk moment te overleggen aan de natuurlijke persoon of rechtspersoon die door het overnemen of uitvoeren van het bindend advies rechtstreeks in diens belangen wordt getroffen.

Het vierde lid bevat het voorstel om de bezwaar- of beroepstermijn op grond van de Landverordening administratieve rechtspraak te doen aanvangen op het moment waarop de voornoemde natuurlijke persoon of rechtspersoon in staat is gesteld om kennis te nemen van de wijze waarop het bindende advies zal worden uitgevoerd.

Het vijfde lid bevat ten slotte een beperking voor het Gerecht ingeval een zaak voor dat Gerecht wordt gebracht naar aanleiding van een schriftelijk gemotiveerde afwijking, respectievelijk een uitblijven van een dergelijk schrijven. In deze gevallen kan het Gerecht slechts een verklaring van recht uitspreken.

Artikel 25

Artikel 25 stelt enkele bijzondere voorschriften voor over meldingen. Zoals in het algemeen deel van de memorie van toelichting is aangegeven, is het de bedoeling een zo laag mogelijke drempel te creëren voor het doen van een melding. Om die reden wordt de Integriteitskamer belast met het instellen en in stand houden van een meldpunt waar eenieder een melding van een vermeende integriteitsschending kan doen. De verdere procedure voor het doen van vooronderzoek en onderzoek naar aanleiding van een melding is gelijk aan een vooronderzoek en onderzoek uit eigen beweging van de Integriteitskamer, met dien verstande dat op grond van het tweede lid van dit artikel, de melder wordt aangemerkt als natuurlijk persoon of rechtspersoon in de zin van artikel 24, derde lid. De melder ontvangt op grond van dit artikellid het bindend advies van de Integriteitskamer indien door de ministerraad niet is voorzien in een schriftelijke reactie op dat bindend advies.

Artikel 25, derde lid, bevat ten slotte een doorzendplicht voor de Integriteitskamer, indien een melding van een feit wordt gedaan, waartegen een andersoortig rechtsmiddel openstaat.

Artikelen 26 en 27

Met deze artikelen worden regels voorgesteld over de advisering door de Integriteitskamer over het integriteitsbeleid, zoals gedefinieerd in artikel 1, onderdeel d. Dergelijke advisering kan bijvoorbeeld zien op gebreken of mogelijke verbeteringen in wet- en regelgeving, alsmede op risicoanalyses binnen de overheid, afdelingen of uitvoerende diensten, of overheidsbedrijven.

Zowel de adviezen van de Integriteitskamer als de reactie van de regering hierop worden openbaar gemaakt middels plaatsing in de Landscourant. In deze verplichting is voorzien om de transparantie van het integriteitsbeleid zo veel mogelijk te vergroten.

Artikel 28

Met dit artikel wordt voorgesteld een register in te stellen waarin alle handelingen van de Integriteitskamer worden geregistreerd. Dit register heeft een tweërlei doel. Ten eerste kan dit register dienen voor het verslag van werkzaamheden, bedoeld in artikel 20, derde lid. Ten tweede vormt dit register de basis voor de halfjaarlijkse rapportages, bedoeld in artikel 29.

De regering acht het van belang om het register van voldoende waarborgen te voorzien, temeer aangezien hierin persoonsgevoelige informatie zal worden geregistreerd. Om deze reden is een delegatiegrondslag voorgesteld in de inrichting van en vereisten aan dit register bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nader uit te werken.

Artikel 29

Dit artikel stelt een halfjaarlijkse rapportageverplichting voor de Integriteitskamer voor, waarin geanonimiseerde gegevens worden overgelegd aan de Staten, de regering en de raad van ministers van het Koninkrijk ten aanzien van de in het tweede lid voorgestelde zaken.

Deze rapportages hebben onder meer tot doel transparantie te creëren over effectiviteit van de werkzaamheden van de Integriteitskamer.

Zoals in het algemeen deel van de memorie van toelichting is uiteengezet, is het hoofddoel van het onderhavige ontwerp om de transparantie op het terrein van integriteit zoveel mogelijk te vergroten. De regering ziet hiervoor ook in de voorgestelde halfjaarlijkse rapportageverplichting een belangrijk hulpmiddel. Doordat de rapportage wordt gestoeld op objectieveerbare en verifieerbare gegevens, wordt een eerlijk beeld gegeven over de integriteitssituatie binnen de overheid. Aan de hand van deze rapportage kan verantwoording worden afgelegd in de staatsrechtelijke arena waar het thuis hoort. De politiek kan daarmee diens rol spelen en waar nodig ingrijpen.

De regering wijst in dit verband op artikel 34, eerste lid, waarin is voorzien in een bepaling waarmee toezending van de rapportages aan de raad van ministers van het Koninkrijk slechts plaatsvindt tot aan het moment van inwerkingtreding van dat artikellid.

Artikel 30

Dit artikel stelt voor de Integriteitskamer bevoegd te maken een last onder dwangsom op te leggen ingeval natuurlijke personen of rechtspersonen niet voldoen aan hun verplichtingen op grond van artikel 4, derde lid, van het ontwerp. Deze herstelsanctie houdt ingevolge het tweede lid in dat de betrokken persoon in de gelegenheid wordt gesteld om binnen een door de Integriteitskamer te stellen redelijke termijn alsnog aan de gestelde verplichting te voldoen. Bij het niet voldoen kan een verplichting tot betaling van een geldsom worden opgelegd, welke in redelijke verhouding staat tot de zwaarte van het geschonden belang en de beoogde werking van de dwangsom.

Verwezen wordt naar artikel 32, tweede lid, van het ontwerp. Indien een gerechtvaardigd beroep wordt gedaan op een van de in dat artikellid

genoemde verschoningsgronden, dan blijft de oplegging van een last onder dwangsom achterwege. In dergelijke gevallen is er immers geen sprake van enige medewerkingsverplichting op grond van artikel 4, derde lid.

Artikel 31

Met dit artikel wordt voorzien in de noodzakelijk geachte rechtsbescherming tegen verschillende handelingen van de Integriteitskamer. Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar het algemeen deel van de toelichting.

Artikel 32

Dit artikel bevat een voorstel voor een strafbaarstelling in het geval van verwijtbaar tegenwerken van de Integriteitskamer in diens onderzoeken. Verwezen wordt naar de specifieke strafbaarstellingen in dit artikel ter zake.

Het tweede lid bevat verder de mogelijkheid tot verschoning. Bij een gerechtvaardigd beroep op een van de in dit artikellid bedoelde verschoningsgronden, wordt de strafbaarstelling en de medewerkingsplicht niet van toepassing verklaard.

Artikel 33

Dit artikel regelt het overgangsrecht inzake de inwerkingtreding van het onderhavige ontwerp. Hiermee wordt voorgesteld dat de Integriteitskamer bevoegd is om vooronderzoeken en onderzoeken in te stellen naar alle vermeende integriteitsschendingen die, na inwerkingtreding van de landsverordening, het maatschappelijk belang of goed functioneren van de openbare dienst kunnen schaden. Overigens laat dit artikel eventueel strafrechtelijk onderzoek naar feiten en gedragingen van voor de genoemde datum onverlet.

Artikel 34

Dit artikel stelt een horizonbepaling voor, waarin alle wijzigingen staan die noodzakelijk zijn om de Integriteitskamer op een bepaald moment volledig Sint Maartens te doen worden. Dit heeft onder meer betrekking op de wijze van benoeming van de leden, de wijze van financiering van de Integriteitskamer en de rapportage- en evaluatieverplichtingen. Voor de wijze waarop dit artikel in werking zal treden wordt verwezen naar het algemeen deel van deze memorie van toelichting.

Artikel 35

Dit artikel bevat een verplichting tot het evalueren van de onderhavige landsverordening. In die evaluatie staat centraal of het onderhavige ontwerp heeft geleid tot de voorziene verbetering van een duurzaam deugdelijk bestuur.

Het eerste lid stelt voor om de Minister van Algemene Zaken in overeenstemming met de raad van ministers van het Koninkrijk te belasten met de instelling van een evaluatiecommissie, die vier jaar na inwerkingtreding met voornoemde evaluatie wordt belast. Het verslag dat

naar aanleiding van de evaluatie wordt uitgebracht, wordt terstond aan de Staten gezonden en aan de raad van ministers van het Koninkrijk.

Vanwege de uitkomst van de evaluatie kan worden bepaald om de inwerkingtreding van artikel 34, eerste lid, uit te stellen tot de eerste dag van het achtste kalenderjaar na inwerkingtreding van de landsverordening. In deze koppeling is voorzien in het voorgestelde artikel 34, tweede lid.

Voor eventuele wijzigingen van de landsverordening die voortvloeien uit de evaluatie geldt dat hiertoe pas wordt besloten na voorafgaand overleg met de regering van Nederland en behandeling hiervan in de raad van ministers van het Koninkrijk. Dit laat overigens, gelet op eventuele strijdigheid met artikel 82 van de Staatsregeling, het recht tot het doen van aanpassingen in de landsverordening die niet voortvloeien uit enige evaluatie door de formele wetgever van Sint Maarten onverlet.

Artikel 37

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van het onderhavige ontwerp bij landsbesluit. Voor dit inwerkingtredingslandsbesluit is een bindende voordracht voorgesteld door de kwartiermakers die op grond van het tot stand te brengen protocol zullen worden benoemd.

De kwartiermakers worden in hun bevoegdheid beperkt in het eerste lid van dit voorgestelde artikel, waarin wordt zeker gesteld dat de inwerkingtreding niet later plaatsheeft dan drie maanden na aanstelling van de laatste kwartiermaker. Daarbij geldt overigens de Ombudsmantermijn op grond van artikel 127, derde lid, van de Staatsregeling onverkort, wat inhoudt dat de datum van inwerkingtreding niet eerder kan worden bepaald dan de eerste dag van de zevende week na bekrachtiging van het onderhavige ontwerp.

Het tweede lid voorziet in een voorstel voor de inwerkingtreding van het onderhavige ontwerp indien het Protocol tussen Sint Maarten en Nederland niet tot stand wordt gebracht of in werking treedt op een datum voor 1 juni 2015. In een dergelijk geval treedt het ontwerp op de eerst mogelijke dag na het verstrijken van de Ombudsmantermijn, doch op zijn vroegst op 1 juni 2015 in werking. Deze periode is noodzakelijk om een goede voorbereiding en bemensing van de Integriteitskamer te kunnen garanderen.

Ten slotte bevat het derde lid de reguliere bepaling wanneer inwerkingtreding al dan niet plaatsheeft ingeval een zaak aanhangig wordt gemaakt bij het Constitutioneel Hof. Dit lid geldt uiteraard onverkort voor zowel de mogelijke inwerkingtreding op grond van het eerste als het tweede lid.

TOELICHTING OP DE NOTA VAN VERBETERING

Zoals aangegeven in het nader rapport is het ontwerp van landsverordening aangepast naar aanleiding van de advisering van de Raad van Advies en enige opmerkingen van de zijde van Nederland.

Deze aanpassingen hebben, zoals ook is vermeld in het nader rapport, uiteraard geleid tot overeenkomstige aanpassing van de memorie van toelichting op het ontwerp. Ten onrechte is het deel van de toelichting dat ziet op de artikelen ('Artikelsgewijs deel') in ongewijzigde vorm aan de Staten overgelegd.

Met deze Nota van Verbetering wordt dit hersteld.

De Minister van Algemene Zaken

A handwritten signature in blue ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke extending to the right.